Τὸ φύλλον τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρ. 3. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις των παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.
Παρακαλοῦμεν θθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας ὁσάκις ὑποπέση εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, να μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Π ε ρ α σ τ ι κ ὸ ν, Πόλιν. Οἱ στίχοι σας παρουσιάζουν πολλὰς τεχνικὰς ἀτελείας. Προσπαθήσατε νὰ τοὺς κάνετε πιὸ πυκνοὺς καὶ νὰ ἐκφράζετε ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερα νοήματα σὲ λιγώτερους στίχους. Σ. Π α π ο ύ σ η ν, τελειόφοιτον Γυμνασίου Στομίου (Κορινθίας). Διαβάσαμε τὸ ποίημα σας πρὸς τὸν Κολοκοτρώνη, τὸ ὁποῖο συντάξατε, ὅπως μᾶς γράφετε, κατόπιν πολυώρου σκέψεως. Δυστυχῶς εἶνε ἀνεπιτυχές, ἀνεπιτυχέστατο μάλιστα. Ἰδοὺ μερικὰ τετράστιχά του:

Σηκώσου γέρω τοῦ Μωριᾶ
καὶ κύτταξε μπροστά σου
γιὰ νὰ ἰδῇς τί ἔκαμαν
ὡς τώρα τὰ παιδιά σου.

Σήκω νὰ δῇς τοὺς Ἕλληνας
ποὺ λεύθερ' ἀναπνέουν
ἐλεύθεροι πατοῦν τὴ γῆ
Ἐλεύθεροι καὶ πλέουν.

Δὲν τοὺς φοβίζει τίποτε
γιατ' οἱ παληοὶ ἐχθροί μας
πολλὲς φορὲς δοκίμασαν
πλέον τὴν δύναμίν μας.

Καὶ τώρα ἐν' εὐχαριστῶ
σὲ σὲ ποὺ τὴν τιμήν μας
χρωστοῦμε ὅλ' οἱ Ἕλληνες
κι' ὅλη τὴν ὕπαρξίν μας.

Ν. Λ α ι, Ἁλμυρόν (Θεσσαλίας). Τὸ ποίημά σας πολὺ ὑπερβολικό. Ἐπίσης μερικοὶ στίχοι του εἶνε ἐντελῶς περιττοί. Ἀ Θ. Λ ι ά δ ο ν, Λαρισσαν. Τὸ ποίημα σας ἀνεπιτυχές. Ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους στίχους του δὲν κατωρθώσαμε νὰ βγάλουμε καμμιὰ ἔννοια. Κ. Ω [illegible] α σ κ α ρ η ν, Μαρούσι. Τὰ τραγούδια σας κακὰ στὸ σύνολο. Κι' ὅμως θὰ γράφατε πολὺ καλὰ ποιήματα ἂν προσέχατε λίγο, ἂν γράφατε λιγώτερα πράγματα. Ἀκοῦστε τὴ συμβουλή μας [illegible] στίχους καὶ καλοὺς [illegible] [illegible] Ν ί τ [illegible] [illegible] [illegible] Ποσα [illegible]! Γιατὶ τὸ τραγούδι σας δὲν εἶνε καλὸ δυστυχῶς. Τὸ καθόλου καλό. Ἰδοὺ π. χ. οἱ πρῶτοι του στίχοι:

Τὸ εἶδον νὰ πετᾷ στὰ ψηλὰ
(τὰ βουνά
Τὸν ἀέρα νὰ σχίζῃ ὡς βόλι
Καὶ νὰ φεύγῃ ὡσὰν τὰ πτη-
(νά !...

Ὡς πτηνὸν καὶ ἐγὼ κελαϊ-
(δοῦσα
Κι' εἶχα ὡς μόνη κρυφή μου
(χαρὰ
Νὰ περάσω τῆς νειότης τὰ
(χρόνια
Στοῦ πτηνοῦ τὴ θερμὴ ἀγ-
(καλιά.

Μὰ οἱ ἐχθροὶ ποὺ ζήλεψαν
(τὸν ἔρωτά μας
Εἶπαν λόγια φθόνου πικρά
Καὶ τὸ πτηνὸν ἀναιτίως ἀ-
(πῆλθε
Νὰ εὕρῃ ἄλλη θερμὴ ἀγκα-
(λιὰ κλπ., κλπ.

Ἀπὸ αὐτοὺς φαίνεται τι ἦταν καὶ τὸ ὑπόλοιπο ποίημα. Κάθε ἄλλο δηλαδὴ παρὰ ποίημα. Τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ πάψετε νὰ γράφετε στίχους. Πρέπει... Σ. Δ. Π., Καλάμας. Τὸ πεζογράφημά σας κατάλληλο γιὰ θρησκευτικὸ περιοδικό. Στεῖλτε το στοὺς «Τρεῖς Ἱεράρχας». Ἐκεῖ θὰ δημοσιευθῇ ἀσφαλῶς. Σ τ ε φ α ν έ λ ο ν, Θεσ/νίκην. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Κι' ἀκόμα μὲ λάθη στὴ διατύπωσι. Διαβάστε Ἕλληνας πεζογράφους. Γ ε ώ ρ γ. Π έ ν η τ ο ν, Λώραν (Μγουδίστας). Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς, ἀλλὰ τί νὰ κάνουμε; Ληστρικὰ μυθιστορήματα καὶ σχολικά!... Κι' ἀκόμα... 17 τετράδια τοῦ σχολείου γραμμένα!... Ἀλλὰ δὲν ἔχουμε παντοπωλεῖον. Περιοδικὰ βγάζουμε.

[redacted]. Τὸ ποίημά σας ἀρκετὰ καλὸ καὶ δημοσιεύεται. Μακάρι νὰ μᾶς ἔστελναν ὅλοι τέτοια ποιήματα.

Ἀπόψε νἄρθης, μὴν ἀργῇς· ἡ νύχτα μὲ πεθαίνει
Τούτη τὴ νυχτιὰ τὸ σύμπαντο μοῦ σφίγγει τὴν ψυχὴ
Σκιὲς τριγύρω μου περνοῦν, σὰ συνοδειὰ θλιμμένη
Κι' ἕνας ρυθμὸς ἀπόκοσμος στὰ στήθεια μ' ἀντηχεῖ.

Ρυθμοὶ καὶ Τόνοι μυστικοὶ καὶ ὄνειρα χαμμένα
Ὅλα γοργὰ διαβαίνουνε καὶ σβύνουν στὴ Βραδυά...
Καὶ ποιὸς θἀρθῇ πονετικὰ ποιὰ χείλη ὀνειρεμμένα
Θἄρθουν νὰ συμπονέσουνε τὴν ἔρμη μου καρδιά.

Ἀπόψε νἄρθης, μὴν ἀργῇς μὲ πνίγει τὸ σκοτάδι
Φοβᾶμαι ἀπόψε ἀγάπη μου... Ποιὸς ξέρει ὡς τὴν αὐγή...
Νἄρθῇς. Μὴ μὲ ξεχνᾷς, γλυκὸ πόνου καὶ πόθου χάδι
Ὁ πόνος μ' εἶν' ἀνείπωτος μὲ στὴ νεκροσιγή.

Κ. Μ α σ σ ο ύ ρ α ν, Σέρρας. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Ἰδοὺ οἱ πρῶτοι στίχοι:

Ἄκουσε κόρη ἄστατη· μία καρδιὰ ποὺ κλαίει
Χωρὶς ἐλπίδα πάντοτε μὰ κι' ὅλο κάτι λέει.
Δὲν σβέσθη ὁ ἀντίλαλος τοῦ ὅρκου σου ἀκόμα
Ἐφ' ὅσον ζεῖς νὰ μ' ἀγαπᾷς καὶ μέσ' στὸ κρῦο χῶμα, κλπ.

Γ. Τ ρ ο υ μ π ε τ ά ρ η ν, Γύθειον. Δυστυχῶς τὸ π ο ί η μ ά σας ὄχι καλό. Μὰ τί θέλετε νὰ πῆτε πάνω κάτω; Ὁ πρόλογος ἰδίως εἶνε πολὺ ἀστεῖος. Ἰδού τος. «Ἂς εὐφρανθοῦν οἱ ἄθυμοι, ἂς ἀνανήψουν οἱ τεθλιμμένοι:

«Ὁ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Λέγει ἡ ἁγία γραφὴ αὐτὴ τὴν ἀπορίαν δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ τὴν λύσουμε ἂς μείνῃ διὰ κανέναν ἱεραπόστολο. Ἕνα ξεύρω πῶς ὅπου εἰσχωρεῖ ὁ οἶνος μεταστρέπει ἄρδην τὰ πράγματα. Αἱ γλῶσσαι λύονται καὶ λαλοῦν χωρὶς νὰ περιμένουν τὸ πνεῦμα νὰ τὰς ὁδηγήσῃ, ἂν καὶ αὐτὸ εὑρίσκεται ἐν ἐγερμῷ, καὶ διαπλάθει μάχας καὶ ξυφομαχίας. Ποῦ δὲν παραλύπει νὰ εἶνε ὑπεράνω ὅλων τῶν ἀξιωμάτων. Καὶ νὰ ὑπερνικᾷ τὰ ἐμπόδια μὲ μεγάλην εὐκολίαν, νὰ ἐντριβῇ εἰς τὰ ζητήματα τῆς κοινωνίας τῶν ἐθνῶν. Νὰ λύῃ τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ μὲ ἁπλούστατον τρόπον, καὶ νὰ περιτεύῃ τὸ μέγαρον ποὺ κάθηνται οἱ παράγοντες αὐτοὶ τῶν κρατῶν ποὺ κρατοῦν τὸν κάλαμον ἀνὰ χεῖρας καὶ γράφουν καὶ ὑπογράφουν τὰ πρωτόκολλα χωρὶς νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθοῦν. Τὰς δὲ πανεπιστημιακὰς ἕδρας ποὺ ἐνθρονίζονται οἱ καθηγηταὶ μὲ τὸ «ἀεὶ διδασκόμενοι» νὰ τὰς κατῆχεν αὐτὸ τὰ ἔλυε τὸ ἄλυτον πρόβλημα τοῦ θανάτου, καὶ δὲν θὰ ἦτο τίποτε τὸ ἀδύνατον, παρὰ μόνον κρασὶ καὶ πάλη κρασί. Αἱ δὲ χεῖρες ἀκινητοῦν τὸ δὲ σῶμα παραλύει καὶ μένει ἐπὶ τοῦ καθίσματος ὁπότε στέλνει ὁ ἑρμῆς τὸν γλυκὺν ὕπνον διὰ νὰ ἡσυχάσῃ, κλπ.».

Μ' ἄλλους λόγους, ἀγαπητὲ φίλε, πάψτε νὰ γράφετε «πονήματα» κι' ἀρχίστε νὰ διαβάζετε. Εἶνε ἡ μόνη καλὴ συμβουλὴ ποὔχουμε νὰ σᾶς δώσουμε. Ν. Φ ο υ ρ λ ο π ο ύ λ ο ν, Τρίπολιν. Ἡ ἀπαντήσεις σας ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ «Μπουκέτου» δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν. Πρέπει νὰ εἶνε γραμμένες ἐπὶ τῶν δελτίων τοῦ διαγωνισμοῦ. Τὸ εἴπαμε αὐτό, τὸ γράψαμε καὶ τὸ γράφουμε σὲ κάθε φύλλο. Δ η μ. Σ π [illegible], Ἄργος. Μᾶς γράφετε: «*Σᾶς στέλνω τὴν παροῦσαν στιχοπλοκίαν μου, ἐπειδὴ θέλω νὰ ἐννοήσω πόσον πλανῶμαι*».

Πλανᾶσθε λοιπὸν τρομερά. Γιατὶ τὸ τραγοῦδι σας εἶνε κάκιστον. Ἰδοὺ π.χ. οἱ δύο πρῶτοι στίχοι:

Ἁρμονία γλυκειὰ κεχυμένη
Βασιλεύει εἰς τὰς ὁλοδρόσους
(ἀγκάλας τοῦ Μάη
Κι' ἡ χαρὰ μὲ πτερὰ χρυσωμέ-
(να εἰς τοὺς νέους πετάει.

Σ ό ρ μ α ν Τ σ ι ρ ο π ο ύ λ ο υ, Νέαν Μεσημβρίαν (Θεσσαλονίκην). Στεῖλτε μας σὲ δέμα τὰ «Χρονικὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ Οἴκου» καὶ τὰ «Χρονικὰ τῆς Πατριαρχικῆς Ἀκαδημίας» τοῦ Μανουὴλ Γεδεὼν καὶ θὰ σᾶς στείλουμε διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς τὸ ἀντίτιμό των καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς. Γιὰ τὰ ὑπόλοιπα βιβλία θὰ σᾶς γράψουμε λίαν προσεχῶς. Γ ε ί τ ο ν α, Ἀμαλιάδα. Τέτοια προσωπικὰ ποιήματα καὶ μάλιστα ἀνεπιτυχῆ, δὲν δημοσιεύει τὸ «Μπουκέτο». Ἀ π ε λ π ι σ μ έ ν η ν, Ἐνταῦθα. Ὄχι καλό, δυστυχῶς, τὸ ποίημά σας. Γ. Σ α ρ ρ ῆ ν. Οἱ στίχοι σας ὄχι πετυχημένοι. Πολὺ κοινοί. Ἐ λ μ ί ν α, Ἐνταῦθα. Καλούτσικο τὸ τραγουδάκι σας. Μὰ μόνον «καλούτσικο». Στεῖλτε λοιπὸν κάτι καλύτερο. Γιατὶ οἱ στίχοι σας δείχνουν πὼς μπορεῖτε νὰ γράψετε πολὺ πολὺ πιὸ ὡραῖα ποιήματα. Γ ε ώ ρ γ. Δ. Ζ ε υ γ ώ λ η ν, Μοσχάτον. Γιὰ τὸ ἐν λόγῳ ποίημά σας σᾶς ἀπαντήσαμε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ προηγούμενα φύλλα. Ι. Θ ε ο δ ω ρ α κ ά κ ο ν, Πειραιᾶ. Δὲν θυμόμαστε ποιὰ τὰ ποιήματα ποὺ μᾶς ἐστείλατε πρὸ ἔτους, μὰ τὰ σημερινά, μολονότι ποὺ καὶ ποῦ ἔχουν μερικοὺς στίχους καλούς, στὸ σύνολό τους εἶνε ἀνεπιτυχῆ. Πλαστά, ἄτεχνα, κοινά.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ὀρχῆστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτό, οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντας τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνον ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά:

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ:

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοὰ Ἀρσακείου 12. Πειραιεύς: Φίλωνος 48
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α. ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φερραίου 84.
ΒΟΛΟΣ: Ἑρμοῦ 111.